

ET FOLKEBÅDS EVENTYR 1984

DM i folkebåd i Sønderborg

Søndag d. 8.7.1984 kl. 14.00 til tiden satte toget sig i bevægelse for at transportere mig ned til Sønderborg, hvor DM for FOLKEBADE skulle afholdes. Selve togturen var ikke nogen oplevelse, bortset fra et par meget fnisende skolepiger samt en gruppe (efter alt at dømmes) rødstrømper, der ikke kunne finde ud af, hvordan de kunne brede sig mest muligt i samtlige kupeer. Det lykkedes til sidst i Korsør, hvor de skulle af. Uheldigvis for DSB kom det rullende personale ikke igennem vores tog, og da jeg havde forsynet mig, før jeg tog af sted og til turen, var det ikke meget de fik omsat i denne omgang.

Jeg ankom til Sønderborg ca. kl. 19.45 - og godt for det - var vi ankommet til tiden, var jeg blevet løbet over ende af 50 vilde heste, der var blevet skræmt af en gasballon, som steg til vejrs. Det var nemlig i den periode, hvor Sønderborg afholdt ringridderfest, at vi skulle deltage i årets DM. Efter ankomsten begyndte jeg at trave ud mod havnen, (der er langt, meeeeget langt) så det var helt befriende, da jeg mødte Vils, Toni og Finn ved Sønderborg slot, og de fortalte, at der var reception på Sønderborg slot - vist nok med pindemadder osv., men ak, tør sherry (kun et glas) var, hvad traktementet stod på. Her stod jeg så med svedig krop og slunken mave inde på slottet og hørte på, hvad de fine herrer havde at sige om Sønderborg, arrangementet, ringridderfesten og ikke at forglemme hinanden.

Foruden deltagerne fra Frem var 150 andre sejlere mødt op, så der var godt lummert i lokalet; jeg må dog indrømme, at mine tanker kredsede et helt andet sted (MAD). Efter en rum tid fik jeg langt om længe skubbet navlen væk fra rygsøjlen samt væskebalancen ført ajour. Jeg havde i toget siddet og fået den tanke, at der ville være den helt store modtagelse, når jeg landede. Her blev jeg dog snydt lige så meget som dem, der var ankommet om lørdagen, bl.a. Lene, der var lige så naiv som jeg, men hun regnede med at de ville stå på den anden side af broen, som var oppe på det tidspunkt, hvor hun skulle passere. Men nej! på vejen mødte hun Thomas, der fortalte, at hun måtte vente lidt endnu, før de gik op på teltpladsen, idet Henrik ikke var helt klar med oprydning og klargøring af campingvognen. Dette skyldtes, at han havde haft travlt med at demoralisere en halv snes konkurrenter ved at fortælle dem om trim og mangler, de havde på båden. Selv Claus skulle have en hjælpende hånd med at få rettet vindviseren. Det skal hertil si ges, at Henrik er en udmærket samt

fin elefantdressør, idet det efter flere timers forsøg lykkedes at tæmme såvel elefanter som dressør. Man var ellers ved at tænke på, om ikke en afkøling var på tide, men her nægtede en helt afslappet (nærmest livløs) dressør at deltage, så man nøjedes med at dyppe hovedet.

Både lørdag og søndag aften bestod af hel (delvis) råhygge. Vi var på nuværende tidspunkt samlet 13 mennesker, og da der jo var fest i byen, deltog flere fra teltpladsen i disse løjer.

Da vi vågnede mandag, stod solen højt på himlen - og med en svag til jævn vind, så efter at have indtaget morgenmaden gik vi ned på havnen for at gøre klar til den første sejlads. Ved sådanne stævner starter man først kl. 13.00, derfor havde vi rigelig tid til det hele. Det vil nok være på sin plads at fortælle, at 3 både fra FREM ugen i forvejen havde kæmpet sig gennem kulde, blæst og regn, herudover havde de set isbjørne på drivisen, samtidig med at pingvinerne stod og bankede luffer på fordækket, altså et elendigt vejr. De tre var, som følger: FD 786 Claus, FD 871 Henrik og 872 Vils.

Ved 12-tiden vinkede vi farvel til cabinepersonalet for at komme på banerne. Det der er at sige om sejladsen var, at vinden stod stabil og som mellemluft. Dommerne var præcise og havde lagt en perfekt bane, så efter en omstart så det ud til, at det havde de helt check på. Efter ca. 2! time var sejladsen overstået, og alle 3 fremmer lå hæderligt. Da vi kom i havn, viste det sig, at vi havde fået det mest perfekte cabinepersonale blandt alle sejlerne. Der var nylavet kaffe, Øl, sol og en afslappet atmosfære. Efter endt skafning bredte råhyggen sig på ny, og der var stadig fest i byen. Tirsdag bød på sol fra en skyfri himmel og svag vind. Det skyldtes nok, at den dag ville Laila og Mikkel ankomme fra København for at være med, så for deres skyld havde vi bestilt godt vejr, men selv om solen er i fuld vigør, kunne det nu godt lufte lidt mere. Vi kom af sted på anden start. Efter et par omstarter og med den svage vind, der kun sjældent blev så kraftig, at vi måtte op og bøffe, endte sejladsen efter ca. 3 timer, herefter prøvede man at få startet tredje sejlads umiddelbart og forholdsvis hurtigt, idet vinden slækkede endnu mere af. Det lykkedes at få os af sted omkring kl. 16.00, men

inden bådene nåede første mærke, var den vinden helt død. Vi drev nu af sted til næste mærke, rundt om og videre, men på dette tidspunkt var ånden opgivet, hvilket gav sig udslag i alle tiders tågehornskoncert, som dommerne af en eller anden grund helt overhørte. Først en 1/2 time efter og ca. 3 timers sejlads opgav de endelig og trak sejlerne i havn, hvor vi var ca. kl. 19.00, hvilket medførte, at vi havde været på havet i 10 timer; ikke nok med det, vi fik også inddraget vores ene reservedag, idet tredje sejlads skulle afvikles her. Vort udmærkede cabinepersonale havde levet helt op til deres rolle, så til vores fulde tilfredshed var alt gjort klart. Dette var så perfekt, at vi havde tid til at slappe af, inden en delegation stak af for at hente Laila og Mikkel ved toget, for, som Lene og jeg var blevet enige om, skulle de i hvert fald have en modtagelse, nu da vi var blevet snydt. Lisas forældre (der også indgik i cabinepersonalet) havde ellers tilbudt at hente dem. Den aften skulle vi ellers have råhygget og meget mere, men da der skulle afvikles en sejlads dagen efter, lignede den stort set aftenen før.

Onsdag morgen så ud som dagen før, da vi ankom til havnen på slæb - ikke en brik luft og masser af sol. Vi skulle dog ud på banerne og ligge, hvis der kom noget vind. I mellemtiden viste dommerne os lidt rundt i udkanten af Sønderborg fjord, idet de sejlede rundt omkring for at lægge en bane ud, så snart de så et par kattepoter. Til sidst satte de flaget "følg mig" og sejlede for fuld fart næsten ned til havnen igen. På det tidspunkt så vinden ud til at stabilisere sig, men flyve kan sådan en folkebåd ikke, så det havde nok været på sin plads at starte med at blive i havnen for så at sende sejlerne ud, når vinden brød igennem; men ok, medens de fik lagt banen ud, nåede sejlerne på plads, man fik startet, og vi kom af sted, stadig med omstarter. Sejladsen fuldført, alt i fineste orden, indtil vi kom i havn. Her gik rygten, at dommerne havde disket 23 både for tidlig start, heriblandt 786 og 872. Dette, mente man, var godt klaret fra dommernes side at få så mange i kikkerten uden at skyde omstart (perfekt?). Det viste sig, at man gjorde det for at stramme grebet med hensyn til omstarterne, som man syntes var et problem, så det måtte vi tage til takke med (og gjorde). Da vi kom ind var Helge og Erna kommet til Sønderborg, sejlede, for at hilse på og se, hvordan de gik. Det var meget hyggeligt, og vi havde nogle dejlige timer sammen på teltpladsen. Mens dets stod på kom Anker, vores formand, sandelig også på besøg. Sejlerskolen var ankommet fra Flensborg, hvor de havde repræsenteret klubben ved træf af træskibssammenslutningen, så dem slog vi et slag over til om aftenen for at hilse på og høre om deres arrangement.

Mærkeligt nok hørte vi her, at det skulle blive blæsevejr dagen efter, men optimismen var ikke særlig stor, når man tænkte på de foregående dage. Det viste sig dog at holde stik, for da vi tørnede ud torsdag morgen, var luften der - og masser af den. Det tegnede fint, og vi fik da også gennemført 2 sejlads på ca. 5 timer. Det var hårdt og vådt, men til gengæld dejligt, at der endelig skete noget. Bortset fra en knækket mastetop var der kun få, der udgik på grund af skader eller opgav, fordi de skulle videre på ferie og helst med en hel båd. Desværre røg 872 ind i dommernes bestræbelser på at få bugt med omstarterne, så endnu en disk blev tildelt ham, dog kun med 15 andre denne gang. Det gik jo også lidt hurtigere nu, hvor vinden var kommet. På vej hjem fra banen 'sad/stod jeg og tænkte på, at hvis det blev lige sådan dagen efter, ville jeg have en pude med ud. Det var en af de dage, hvor cabinepersonalet svigtede os. De havde nemlig fundet på den gode ide at tage en tur til Vesterhavet, nu de alligevel var kommet så tæt på. Noget, de ikke vidste, var, at Lailas søster og svoger kom på besøg, men der kom vi tilpas tidligt ind til, at Johnny kunne tage sig af den side, godt hjulpet af os andre. Så lige inden de kørte, nåede udflugten tilbage - tids nok til at hilse på. Det blev til fællesspisning ved et bord så langt, at man dårligt kunne se dem i den anden ende. Nu var vi nemlig blevet fuldtallige, idet Annemor også var stødt til os. Der var en lidt mat stemning, men råhyggen vedblev i samme høje standard.

Kl. 00.15 skulle jeg til vidneafhøring, så vi luskede et par stykker ned i ølteltet lidt i tolv, sådan bare for at lodde stemningen, også for at få tiden til at gå. Der sad en del, så tiden gik hurtigt. Når jeg først skulle til afhøring så sent, skyldtes det naturligvis, at der var mange protester, hvilket ikke er så mærkeligt med 95 deltagende både.

Den sidste sejlads fredag så ud til at blive det samme vejr, som vi startede med om mandagen, sol og mellemluft, så det tegnede godt, hvis bare den ville blive stående i samme hjørne og styrke, men det var som om den ville repetere, hvad vi havde været igennem de foregående dage. I første omfang stod den pænt til et par minutter før start. Her sprang vinden 30⁰, hvilket medførte en omstart, så dommerne kunne få banen rettet ind. Hvad vindhastigheden angik, vekslede den faktisk hele skalaen igennem, hvilket var til gene for flere af sejlerne. Det så ud til, at dommerne havde fået bugt med omstarterne, for da skuddet lød, var der ikke en eneste sejler, der tyvstartede, hurra ! !

Da vi ankom til havnen, stod hele det fantastiske cabinepersonale på molen, klar med friske forsyninger samt knus og rosende ord for veludført dåd på banerne, og mon ikke de fik lige så meget retur for deres indsats. Forsyningerne delte vi ligeligt, traditionen tro skulle Danmarksmesteren en tur i vandet, og dette foregik på behørig vis. Herefter var der øl, vin i rigelige mængder. Det varede længe, før vi forlod havnen, og da det skete, var det for at gå op til præmieuddeling for at hædre de respektive vindere, heriblandt en af vore, FD 871, der modtog præmie for det skøreste indfald på banerne; den blev kaldt gulerodspræmien, og ikke sært - for Henriks søn Thomas havde bundet en gulerod på spiler stagen og holdt den ud foran skibet. De var da

også de eneste, der fik noget med hjem derovrefra, men ellers synes jeg, at det var et hæderligt resultat, vi præsterede, se resultatlisten. Efter præmieuddelingen gik turen til teltpladsen, hvor en lækker middag med tilhørende vine kom under kyndige hænder.

Mens vi indtog vores overdådige måltid, sad der ca. 300 mennesker oppe på idrætsskolen og fik deres omgang, så det var meningen, at vi skulle, derop bagefter for at deltage i den festivitas, der blev afholdt om aftenen. Det blev dog kun dem, der havde mere tilbage i sig, som nåede derop, vi andre blev tilbage for at nyde resterne af en dejlig uge, hvor alt trods alt var blevet afviklet i en enestående atmosfære og med råhygge af tredje grad. Til næste år forlyder det, at det er Holbæk Sejlklub, der skal arrangere DM for Folkebåde, og på daværende tid skulle jeg være færdig med mit projekt, så her skulle jeg gerne deltage i egen båd.

FOLKEBADSFRAKTIONEN Ø.S.F.

Leif Løfgren.

P.S.

Efter at resultaterne var gjort op, kunne vi konstatere, at Rene Mørck blev Danmarksmester, og at vores bedste båd ført af Claus Øster, FD 786, med Luffe og Telefonfinn blev nr. 23, et meget fint resultat i det selskab.

